

paalægge en fast Afgift i Stedet for den varierende og mere tilfældige Afgift, der tidligere opkrævedes, nødvendigvis maatte medføre, at nogle Skibe kom til at svare mere, medens andre til Gengæld kom til at svare mindre. Det er da ganske vist forstaaeligt, at de, der ere komne til at svare mere, klage; men de, der ere komne til at svare mindre, tie flokelig stille, og paa den Maade hører man kun de misfornøjede og ikke de glade. Smidlertid, jeg er tilbøjelig til at tro, at Sejlskibene virkelig ere blevne for stærkt belastede. Idet vi satte den halvårlige Afgift til 50 Døre for Dampskibe og til 17 Døre for Sejlskibe, gif vi ganske vist ikke uden videre ud fra, at Nyttedivirkingen, den effektive Nytte af en Registrert Netto kunde sættes til at være omtrent 3 Gange saa stor for Dampskibe som for Sejlskibe. Men der maa dog tillægges Nyttedivirkingen en meget væsentlig Betydning, og det virkelige Forhold er vel snarest 1—4 eller 1—5. S' alt Fald er det sikkert, at, efter at det nu er blevet vedtaget, at vi forlade den hidtidige Maaleregulering for Dampskibe, den under Navn af Donareglen kendte, og gaa over til den britiske Regel, hvorved Nettodrægtigheden af Dampskibene gennemgaaende bliver mindre end hidtil, saa vil Misforholdet mellem Dampskibes og Sejlskibes Maaling blive endnu større, end det var i Forvejen, og Sejlskibene ville altsaa, naar de fremdeles belastes efter Forholdet 1—3, blive forholdsvis endnu ugunstigere stillede, end de allerede ere. Derfor kunde der ganske vist være Rimelighed i at nedsætte Afgiften noget for Sejlskibes Vedkommende, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det Tal, de tvende ærede Medlemmer i Fjor foreslog, nok omtrent kunde være passende. Jeg skal endnu tilføje, at Konsulatafgiften faktisk ogsaa har indbragt os noget mere, end vi egentlig gif ud fra i 1893. Det blev den Gang opgivet os fra Udenrigsministeriet, at det samlede Beløb, som de danske Konsulater i Udlandet modtog af Skibene, androg omtrent 140,000 Kr.; og vi gif ud fra, at den ny Afgift vilde komme til at indbringe omtrent et lignende Beløb, naar vi satte den til de Satter, vi gjorde. Men faktisk har Konsulatafgiften i 1894 indbragt godt og vel 177,000 Kr., altsaa adskilligt mere. Hvis vi foretage en Reduktion som den nævnte, ville vi endda kunne holde os inden for den oprindelig fastsatte Ramme, og Udbyttet af Konsulatafgiften vil ikke derved gaa ned under det Beløb, som var ventet. Jeg henstiller derfor, at det Udvalg, til hvis Overvejelse Forslaget overgives, vil tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, og jeg tillader mig at

henstille til den højtærede Minister, at ogsaa han tager Spørgsmaalet i Betragtning og stiller sig velvillig dertil.

Bluhme: Jeg vilde gerne slutte mig til den Henstilling, som den ærede Taler, der nu satte sig, rettede til den højtærede Minister. Det ærede Ting vil erindre, at i Forbindelse med den ærede Folketingsmand for Svendborg Amt's 7de Valgfreds (Fredderiksen) havde jeg den Ære at indbringe et Lovforslag, der tilsigtede at faa Konsulatafgiften for Sejlskibe noget nedsat. Det vil erindres, at, da Loven i 1893 blev vedtaget, var det en betydningsfuld Begivenhed for Sejlskibsarten, for saa vidt som Forholdet til Konsulaterne angik, idet Skibene blev lettede for betydelige Byrder, navnlig med Hensyn til Opholdet i Havnene og det personlige Arbejde der. Det er vist anerkendt fra alle Sider, at det var en heldig Lov. Opkrævningen af Afgiften blev forlagt fra Konsulaterne paa de fremmede Steder til Havne, hvor Skibene gaa ud fra. Man søgte, som den ærede sidste Taler sagde, at fastholde den Konsulatafgift, som den Gang beregnedes at indkomme, og det var omtrent 140,000 Kr. Det sidste Aars Statsregnskab viser, at der faktisk er indkommet over 177,000 Kr., og samtidig er der i disse Aar fremkommet Klager overalt fra alle Sejlskibsrederier over, at de ere blevne haardt betyngede med Konsulatafgifter i Sammenligning med Fortiden. Jeg fremdrog her i Tinget Eksempler paa Rigtigheden heraf, idet en hel Del Regnskaber, som vare mig tilstillede fra Rederier, tydelig viste, at man havde maattet betale efter den ny Lov i Konsulatafgifter 2 til 3 Gange saa meget som efter den tidligere Lov. 3 gamle Dage betalte Sejlskibene aarlig 12 Døre pr. Ton i Afgift, medens de efter den ny Lov betalte 34 Døre, og man androg da i en Henvendelse til Regering og Rigsdag om, at Afgiften maatte blive nedsat til det gamle. Forslagsstillerne mente, at man burde gaa en Middelvej, idet vi foresloge, at Afgiften blev nedsat til 20 Døre aarlig pr. Ton. Det glæder mig, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (C. Hage) mener, at vi nogenlunde have truffet det rette, og naar han siger, at han er tilbøjelig til at tro, at det Forhold, man havde lagt til Grund for Fastsættelsen af Afgiften for Sejlskibe, saaledes at den blev $\frac{1}{3}$ af den Afgift, der blev forlangt af Dampskibe, var fejlt, saa finder jeg, at han udtrykker sig meget forsigtig. Det Grundlag, hvorfra man gif ud ved Fastsættelsen af Afgiften mellem Dampskibe og Sejlskibe, var nemlig